

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 29. novembra 2012 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **A. N.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2012, sp. zn. 3Ntc 13/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **A. N. s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2012, sp. zn. 3Ntc 13/2012, bolo na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave na verejnom zasadnutí rozhodnuté o tom, že podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) sa vykoná európsky zatýkací rozkaz z 18. júna 2010 vydaný Obvodným súdom pre Bukurešť 6, Rumunská republika, sp. zn. 4264/303/2007, sudkyňou Danou Boroí na **A. N.**, nar. **X. v B.**, trvale bytom **B., V. ul. č. X.**, prechodne bytom **B., K. ul. č. X.**, štátnu občianku Slovenskej republiky, v súčasnosti vo vydávacej väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava, za účelom jej vydania na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov, ktorý jej bol uložený rozsudkom č. 571/14.08.2007, definitívne na základe trestného uznesenia č. 737/11.05.2010 Apelačného dvora v Bukurešti – I. Trestné oddelenie, pre 1 trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom ustanovený v čl. 26 Tr. poriadku v nadväznosti na čl. 211 ods. 1, ods. 2 písm. c/ a ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku v nadväznosti na čl. 75 písm. c/ Tr. poriadku, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že dňa 22. marca 2007 **N. A.** spolu so **S. J.** a **B. R.** sprevádzali menovaných 14 ročnú **N. K.** a 17 ročného **L. M.** na začiatku do obchodného strediska **C.** a neskôršie do obchodného strediska **C.** a čakali na nich v osobnom aute značky Škoda Octavia, ŠPZ **B.**, na parkovisku. Obaja neploletí využili

nepozornosť osôb, ktoré nechali svoje tašky bez dozoru v nákupných vozíkoch, odcudzili jednu tašku a pokúsili sa utekať v osobnom aute, ktoré riadil B. R.. Vyžiadaná osoba trvala na uplatnení zásady špeciality.

Proti vyššie citovanému uzneseniu podala A. N. hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú založila na dôvodoch uvedených v záverečnom návrhu (č. I. 100 spisu).

V tom pritom trvala na vykonaní trestu na území Slovenskej republiky, nakoľko vo väznici v Rumunsku sú veľmi zlé podmienky výkonu, horšie ako na Slovensku.

Jej obhajkyňa následne navrhla podaný návrh na vykonanie EZR podľa § 23 ods. 3 zákona o EZR odmietnuť, keďže vyžiadaná nebola prítomná na odvolacom súde pri vyhlásení definitívneho rozhodnutia. V tejto súvislosti tiež poukázala i na v súčasnosti prebiehajúci proces novelizácie zákona o EZR.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave dňa 15. novembra 2012 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o predmetnej sťažnosti.

Podľa § 22 ods. 7 zákona o EZR proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu **je prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1**, sťažnosť má odkladný účinok; sťažnosť prokurátora je prípustná pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 alebo ak rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu bol porušený tento zákon; sťažnosť má odkladný účinok.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o EZR vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmietne, ak

a/ sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b/ vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vynesенý,

c/ vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d/ skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 4 a 5; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu, alebo

e/ vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia je zrejmé, že keďže v danom prípade vyžiadaná neuplatnila ani jeden z dôvodov uvedených v § 23 ods. 1 zákona o EZR, pre ktorý by mohlo dôjsť k odmietnutiu vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu, je nevyhnutné v zmysle § 22 ods. 7 zákona o EZR hodnotiť ňou podanú sťažnosť ako neprípustnú.

Aj napriek tomu nedá ale tunajšiemu súdu vo vzťahu k námietke vyžiadanej, týkajúcej sa nepoužitia ust. § 23 ods. 3 zákona o EZR (fakultatívna možnosť odmietnuť vykonanie EZR), nepodotknúť tú skutočnosť, že s touto sa krajský súd už v napadnutom rozhodnutí dostatočným spôsobom vysporiadal, pričom s tam uvedeným zdôvodnením sa i najvyšší súd plne stotožňuje. Navyše ako vyplýva zo spisu, vyžiadaná bola zo strany krajského súdu v rámci svojho výsluchu poučená aj o tom, čo je potrebné k tomu, aby si mohla vykonať uložený trest na území Slovenskej republiky.

A napokon pokiaľ ide o poukázanie na v súčasnosti prebiehajúci proces novelizácie zákona o EZR (zákonom č. 344/2012 Z. z.) tak v tejto súvislosti treba uviesť iba toľko, že súd vždy postupuje v zmysle momentálne účinných zákonných ustanovení (k tomu vid' i ust. § 43a zákona o EZR v znení účinnom od 1. decembra 2012), a preto v predmetnom prípade rozhodol tak, že použijúc v súlade s § 1 ods. 2 zákona o EZR všeobecný predpis o trestnom konaní podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. podanú sťažnosť zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 29. novembra 2012

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová